

DONCS
AIXÒ

MARCEL·LÍ
BORRELL

República

S embla ser que, en qüestió d'hores, la ciutat de Lleida estarà governada per un alcalde republicà, en Miquel Pueyo. Allò de la res publica llatina, o quan la cosa pública és cosa oficial. Resultarà apassionant comprovar com l'alcalde republicà transita jurídicament i política en l'ordenament d'un Estat amb monarquia parlamentària. Imagino Pueyo monologant el ser o no ser hamletjà, i amb els seus companys de viatge convertits en Vladimir i Estragó de *Tot esperant Godot*. Mentrestant, me'n vaig a la República de les Arts. En el programa republicà, Pueyo promet "Afavorir la creació i innovació de qualitat per superar el discurs neoliberal del mer entreteniment i la banalització de la cultura". Eureka! Adéu-siau, moros i cristians. Benvingut el Centre de Producció Dramàtica que Lleida, a diferència de les altres capitals catalanes, avui encara no té. Per tant, replantejament republicà del rol del Consell de la Cultura, fent-lo efectiu i vinculant; criteri republicà de programació de la Llotja, l'Auditori i l'Escorxador perquè no es facin la competència entre ells, tot millorant de provinciana a cosmopolita l'oferta artística; regulació republicana dels equipaments culturals a disposició de la ciutadania; i com no, el quid de la qüestió: augmentar radicalment i republicana el 4% del pressupost de Cultura, al 25%, com correspon a una república culta, crítica i creativa. O no, ciutadà Pueyo?